

دختر کشیش

نویسنده:

جورج اورول

مترجم:

مهشید مرادی البرزی

سرشناسه:	اورول، جورج، ۱۹۰۳ – ۱۹۵۰ م.
عنوان و نام پدیدآور:	Orwell, George دختر کشیش /نویسنده جورج اورول؛
مشخصات نشر:	متوجه مهشید مرادی البرزی تهران: پر، ۱۳۹۶
مشخصات ظاهری:	۳۵۶ ص.
شابک:	:978-600-8137-91-7
وضعیت فهرست‌نوبی:	فیبا
یادداشت:	عنوان اصلی: A clergyman's daughter.
موضوع:	دادستان‌های انگلیسی — قرن ۲۰ م.
موضوع:	English fiction — 20th century
شناسه افزوده:	مرادی، مهشید، ۱۳۰۹ — مترجم
رده بندی کنگره:	۱۳۹۶ د۳ ۱۳۹۶۸۷۳۳۰۳۴۳PZ
رده بندی دیبورن:	۸۲۳/۹۱۲
شماره کابشناسی ملی:	۵۰۸۴۳۶۲

انتشارات پر

دختر کشیش

ISBN: 978-600-8137-91-7

۹۷۸-۶۰۰-۸۱۳۷-۹۱-۷

آدرس: خ لبافی نژاد، بین خ دانشگاه و فخر رازی، پلاک ۱۷۴ واحد ۳

تلفن: ۰۹۱۲۳۰۲۵۲۰۵ - ۶۶۴۶۶۳۶۰ - ۶۶۴۶۶۹۶۵

www.ParNashr.ir

پیرو چاپ آثاری چون «قلعه حیوانات»، «پول... و دیگر هیچ»، «زرفنا»، «تنفس هوای تازه» و «۱۹۸۴» از «جورج اورول» توسط «انتشارات پر» و همچنین یک اثر متفاوت به نام «زندگی جورج اورول» - که در آن مختصراً از آثار فاخر او و زندگی خصوصی اش نگاشته شده - چاپ این رمان متفاوت از وی که اول بار در سال ۱۹۳۵ منتشر شد را لازم دانستیم؛ کتابی با دنیایی متفاوت و نگارشی ساده‌تر از هر چیز که اورول تاکنون نوشته اما مانند دیگر آثارش داستانی انتقادی که ذهن خواننده را به چالش می‌کشاند.

«دختر کشیش» زندگی تک‌دختر یک کشیش متحجر را به تصویر می‌کشد که هرچند تا حدودی روحیه‌ی منحصر به فردی دارد، از کودکی تحت تعليمات خشک و تحجرگرایانه‌ی پدرش رشد کرده است. «اورول» در کاری بسیار خاص، حدود یک‌سوم از صفحات کتاب را صرف توصیف یک روز از زندگی «دوروثی» (شخصیت اصلی کتاب) با تمام جزئیات و اعتقاداتش، برای مهیا ساختن زمینه‌های ادامه‌ی داستان نموده و بعد از آماده‌شدن ذهن مخاطب باقی ماجراها را به راحتی نگاشته؛ کاری بی‌نظیر که تندي و کندي آن را در جاهای مختلف خیلی خوب کنترل کرده است.

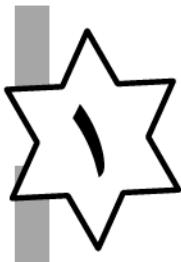
۴ دختر کشیش

ماجرا این گونه ادامه می‌یابد که «دوروتی» با آن که خود را فوق العاده انسان بالایمانی پنداشته و البته هرگز سستی و تنبی در کار عبادت و کلیسا نداشته و تمام سختی‌ها، فقر و بی‌مسئولیتی‌های پدرش را بر دوش کشیده و حتی به خیلی از مردم فقیر و... کمک می‌نماید، زمانی که به علت دچار شدن به فراموشی مقطوعی چند روزی به خانه نمی‌آید، از طرف پدر نیز همچون دیگر مردم دهکده که شروع به گفتن حرف‌های بی‌ربط و زدن تهمت‌های عجیب و غریب می‌نمایند، طرد و به یک ولگرد بی‌خانمان تبدیل شده و به دنیایی جدید پای می‌گذارد. دنیایی که او را دچار کشمکش‌های ذهنیتی در ارتباط با مذهب، فقر، پدرش، کلیسا و... می‌نماید.

از آن جا که نمی‌خواهم با قلم‌فرسایی بیشتر در مورد این اثر جذاب، از هیجان و لذت خواندن‌ش یاری مخاطب کاسته گردد تا همین‌جا بسنده کرده و شما را به مطالعه‌ی این اثر چالشی و به‌گونه‌ای شاید مرتبط با جامعه‌ی امروز خودمان، دعوت می‌نمایم.

کچه انتشارات پر

♦♦♦ فصل اول

با شنیدن زنگ انفجارگونه‌ی ساعت شماطه‌دار روی گنجه که همانند بمب کوچک و حشتناکی به صدا در آمد، دوروتی از خواب پرید و از اعماق رؤیایی پیچیده و غمناک بیرون جست. غلت‌زنان به پشت دراز کشید و درحالی‌که بسیار احساس خستگی می‌کرد به تاریکی زل زد.

زنگ ساعت که همانند همهمه‌ی زنانه پیوسته نواخته می‌شد، درصوتی که کسی آن را قطع نمی‌کرد به مدت زمان پنج دقیقه یا همین حدود، سر و صدایش همچنان ادامه می‌یافت. همه‌ی وجود دوروتی پر از درد شده بود. مطابق معمول هر روز صبح، زمانی‌که از خواب برミ خاست نسبت به خودش احساس ترحم و دلسوزی می‌نمود، او برای این‌که از شر صدای تنفرانگیز ساعت خلاص شود، سرش را زیر پتو مخفی کرد. آن‌گاه جهت رفع خستگی، کش و قوسی به بدنش داد و طبق معمول خودش را با ضمیر دوم شخص جمع مورد خطاب قرار داد: «برخیزید، دیگر دست از چرت زدن بردارید.» بعد با خود اندیشید اگر همچنان صدای زنگ ساعت ادامه‌دار شود، امکان دارد پدرش را از خواب بیدار نماید. بهمین علت خیلی سریع بلند شد و به‌طرف ساعت روی گنجه رفت و آن را قطع کرد و این درحالی بود که ساعت را به‌گونه‌ای روی گنجه گذاشته بود که بدراحتی بتواند به آن دسترسی داشته باشد. هوا همچنان تاریک بود و هنوز روشن نشده بود. دوروتی در تاریکی روی زمین زانو زد و مشغول خواندن دعا شد، البته با پریشان حالی و

۸ دختر کشیش

سردرگمی و درحالی که پاهایش به خاطر سرما دچار لرزش بودند. ساعت پنج و سی دقیقه بود و سرمای صحبتگاهی ماه اوت چندان دور از انتظار نبود. "دوروتوی هیر" تنها فرزند "ریورنده چارلز هیر" کشیش سن آتلستان نایپ هیل بود.

دوروتوی ژاکت رنگ و رو رفته اش را به تن کرد و به سمت طبقه‌ی پایین حرکت نمود. هوای صحبتگاهی سرد بود و بوی خاک، رطوبت و ماهی سرخ کرده‌ی دیشب استشمام می‌شد و از طرف دیگر راهروی طبقه‌ی دوم، صدای خرخر پدرش و الن، مستخدم خانه که همه‌ی کارهای خانه روی دوش او بود، شنیده می‌شد. دوروتوی کورمال کورمال به سمت آشپرخانه رفت. شمع روی پیش‌بخاری را روشن کرد. همچنان از شدت خستگی درد بدنش ادامه داشت. او درحالی که روی زمین زانو زده بود، آتش درون اجاق را زیورو نمود. لوله‌ی بخاری گیر کرده بود و به همین علت همیشه هیزم‌ها نیمسوز می‌شدند و فقط زمانی هیزم‌های نیمسوز شعله‌ور می‌شدند که یک پیمانه نفت روی آن‌ها ریخته می‌شد. دقیقاً شبیه فرد دائم‌الخمری که گیلاس صحبتگاهی اش را سر بکشد.

دوروتوی بعد از این که اجاق را رویه راه کرد، کتری آب را روی اجاق قرار داد تا آب گرم جهت اصلاح صورت پدرش را آماده نماید. آن‌گاه به سمت طبقه‌ی بالا رفت و چراغ حمام را روشن نمود. صدای خرخر الن همچنان شنیده می‌شد. او خدمتکاری وظیفه‌شناس و زحمتکش بود. فقط جزء آن دسته از افرادی محسوب می‌شد که وقتی به خواب می‌رفت نه فرشتگان و نه شیاطین قادر به بیدار کردن او قبل از ساعت هفت صبح نبودند. دوروتوی تا جایی که در توان داشت وان حمام را بدون سروصدای آب پر نمود - چون اگر می‌خواست شیر حمام را زیاد باز کند، موجب بیدار شدن پدرش از خواب می‌شد - بعد به مدت یک دقیقه به آب سرد درون وان زل زد. پوست بدنش از فرط سرما دون دون شده بود. او از این که با آب سرد حمام کند، احساس تنفس می‌کرد. البته عوامل متعددی باعث می‌شدند که او مجبور شود از